

the Berengaria Project

on Subjection & Defiance (Υποταγή & Περιφρόνηση)

Η Γένεση του Φαινόμενου Βερεγγάρια

Μια σκοτεινή και αγχώδης ιστορία πολυδιάστατων οπτικών, καλεί το κοινό είτε να αγκαλιάσει είτε να συνυφανθεί στις οπτικές της πραγματικότητες. Μύθος και πραγματικότητα συνυφαίνονται, σχεδόν σε τέλειο ρυθμό.

Ένα ιστορικό γεγονός, ένα θρυλικό ξενοδοχείο και ένας οικισμός πλούσιος σε αρώματα καλοκαιριού και ανθούς της άνοιξης.

Εστιάζοντας πιο προσεκτικά, τα μυστικιστικά και μυθικά φαινόμενα μηδενίζονται και την θέση τους παίρνει μια σκοτεινή πραγματικότητα.

Απογύμνωσε ένα είδωλο· το βλέμμα χαράσσεται από μια διαστρεβλωμένη εχθρικήτητα στην υποβόσκουσα οξειδωση του. Αποσύνθεσε ένα παιχνίδι· δεν είναι όλα γυαλιστερά ανθρώπινα κατασκευάσματα βαθιά ριζωμένα στον διαχωρισμό;

Μια αντίληψη ή υιοθετημένη ιδέα μπορεί να μας φαντάζει οικεία και παρηγορητική· εναγκαλιζόμαστε τον πόνο της εγκατάλειψης, της περιφρόνησης, της υποταγής στο τι δικαιωματικά μας ανήκει.

Λες και η μοίρα κάποιου είναι δίκαια προκαθορισμένη στα κλιμάκια της ευγενούς περιφρόνησης τους, στον χασοτικό στρόβιλο γάμων και άγνωστων κατακτημένων χερσών. Ένα αδιαμφισβήτητο προνόμιο, μια φυσική δύναμη ή ο νόμος κάποιων εξεζητημένων οικημάτων και η ελευθέρα βούληση παραδίνεται άνευ όρων.

Η Βερεγγάρια παρουσιάστηκε στον γάμο της με ένα απλό, μετριόφρων φόρεμα «...πιθανώς για να μην τραβήξει την προσοχή από τον Πρωταγωνιστή (Ριχάρδο).

Ο Ριχάρδος, φορώντας χιτώνες διακοσμημένους με πετράδια, κατέφθασε στην εκκλησία καβάλα σε ένα μεγαλοπρεπές Ισπανικό άτι, πλούσια στολισμένο και με χαραγμένη δερμάτινη σέλα.»

Ιστορικός Μαίριν Μίτσελ

«Το μόνο αμάραντο άνθος στην γη είναι η αρετή· ο μόνος παντοτινός θησαυρός η αλήθεια.»

«Έχουμε υποδουλώσει... όλα τα δυνατά σημεία του νησιού.»
8η Αυγούστου 1191 – Βασιλιάς Ριχάρδος Α΄
στον νομοκράτη του στην Αγγλία

Η «Ταπεινή Βασίλισσα της Αγγλίας», όπως προσυπογράφει η ίδια, δεν είχε πατήσει το πόδι της στην χώρα ούτε μιλούσε την γλώσσα, έχει όμως τα σημάδια από την κορώνα της ακόμα εμφανή στο κρανίο της, λένε σύγχρονοι ιστορικοί.

Ένα μίγμα μελαγχολίας και έντονου συναισθήματος στέκεται μπροστά στην ομορφιά, που ανθίζει ή μαραίνεται και που αρθρώνει μια ζωή η οποία απεικονίζεται ως άξια να την ζήσει κανείς.

Ένα κακοποιημένο, γεμάτο ουλές, τυρρανισμένο ή βασανισμένο μυαλό σαπίζει και ζει σε ένα διαστρεβλωμένο παραμύθι.

Γιάννα Τσολάκη
Επιμελήτρια
The Berengaria Project

The Birth of a Berengaria Effect

A dark and anxious tale of multiple views invites the audience to either embrace or enmesh themselves into its visual realities. Fantasy and reality interlink simultaneously almost as if in perfect rhythm.

A historic event, a legendary hotel and a camp rich in aroma of summer and spring buds.

Upon closer inspection the mystical, mythical appearances are eliminated and their place taken by a darkened reality. Dismantle an idol; a disturbing hostility of its underlying patina scars the eyes. Dismantle a toy; are they not all man-made glossy roots in segregation?

A perception or fostered idea can strike us as familiar and comforting; we embrace the pain of desertion, defiance, subjection to what is rightfully ours.

As if one's fate is pre-defined justly by the echelons of their royal abandonment, chaotic whirl of marriages and unfamiliar conquered lands. An unquestionable privilege or a force of nature or law of pretentious dwellings free will discarded.

Berengaria appeared at her wedding in a simple, unassuming gown "...probably to insure that nothing could deflect from the Centerpiece (Richard).

Richard in bejeweled flowing robes rode to church on a magnificent Spanish charger, richly caparisoned with precious metals and tooled saddlebag."

Historian Mairin Mitchell

"We have subjected... all its strong parts (the island's)."
8th August 1191 –King Richard I to his justiciary in England

The 'Humble Queen of England', as she signed herself never set foot in the country or spoke the language, the marks of her crown still impressed on the skull, contemporary scientists say.

A blend of melancholy and intense emotion stand before beauty, flourishing or withering, articulates a life we portray as worth living.

A bruised, scarred, tormented or tortured mind spoils and lives in an impaired fairytale.

Yianna Tsolaki
Curator
The Berengaria Project

The Berengaria Project: Υποταγή & Περιφρόνηση εκτελεί μια σειρά από σημαντικές εκπλήξεις ταυτόχρονα. Προσκαλεί σε ριζική αναθεώρηση μιας δυσνόητης ιστορικής θέσης, την οποία παραδειγματίζει η ίδια η Βερεγγάρια. Τα λίγα ιστορικά ίχνη της ζωής της Βερεγγάριας (η αμφισβήτηση της ολοκλήρωσης του γάμου της με τον Λεοντόκαρδο, η παρακράτηση της κληρονομιάς της για καιρό μετά το θάνατό του, ο τρόπος που η «ευσέβεια» και η «αρετή» της εξυπακούουν μια πολιτική και ιστορική αφάνεια) θέτουν μια ολόκληρη σειρά φεμινιστικών θεμάτων αλλά όχι μόνο.

Ο ρόλος της Βερεγγάριας ως σημείο φυγής για αυτή την επιμελητική πρωτοβουλία σπίνει μια υπέροχη μεταφορά όσον αφορά τη σχέση μας με την εξουσία: πρώτον, όπως πανέμορφα-φαλλικά εκφράζεται από τους ΦΧΨ η αντανάκλαση της σχέσης της Βερεγγάριας με τον Λεοντόκαρδο στις συγκρούσεις δυνάμεων γύρω από το μυθικά πλούσιο ξενοδοχείο που φέρει το όνομα της, καθώς και τον εγκαταλελειμμένο Αγγλικό στρατιωτικό οικισμό προς ανάπτυξη/εκμετάλλευση. Σε δεύτερο επίπεδο, η μεταφορά αυτή αφορά την ιστορική σχέση του πληθυσμού της Κύπρου με την αποικιακή εξουσία (πόσο αφελείς είμαστε ή παρουσιαζόμαστε, πόσο δουλοπρεπείς από τη μιά και ανώριμα αντιδραστικοί από την άλλη!) και τέλος τη δική μας σχέση με την εξουσία: εμάς, εσένα, εμένα, αυτή τη στιγμή, τη σχέση μας με τα πράγματα που μας κρατούν υπό έλεγχο και «στη θέση μας».

Το πρόγραμμα αυτό προσκαλεί δημιουργικές ανταποκρίσεις που είναι ελεύθερες από τις συνήθεις παγίδες σε διάφορα επίπεδα, και ολόφρεσκα απαλλαγμένες από τις πρακτικές αποκλεισμού και τους αυτο-ορισμούς του κόσμου της τέχνης. Εδώ έχουμε μια κολεκτίβα που δεν περιορίζεται από κλάδους, μέσα, φόρματ, ή κουρασμένες ιδέες περί εικαστικού επαγγελματισμού, και επικεντρώνεται σε μια όλο και πιο φανταστική δημιουργική διεύρυνση. Που εξελίσσεται όχι ως σταυροφορία ή κατάκτηση,

αλλά ως ένα παιχνίδι χαράς και εξερεύνησης που αποπλίζει οποιοσδήποτε διαθέσεις ελέγχου, μέσα από μια πολυτελώς πληθωρική ένταξη σχεδιαστικών προοπτικών. Και συνεχή κορυφωση. Το πρόγραμμα αυτό ήρθε σε κύματα, κάθε κύμα ένα νέο κορύφωμα εννοιολογικής επένδυσης, θεραπευτικού βάθους, γλυκύτατης αυθάδειας-περιφρόνησης, και επαναστατικής δυναμικότητας, από νέους δημιουργούς και νέες μορφές.

Το μέγεθος και η παραπλανητική απλότητα του οράματος της Γιάννας Τσολάκη και των ΦΧΨ για την εφαρμογή μιας κριτικής σχεδιαστικής προσέγγισης στην πολιτιστική μας κληρονομιά – στα αποικιακά μας παράδοξα και πραγματικότητες – αποτελεί μια λεπτή και γενναϊόδωρη δοκιμή ειδικών διαδικασιών και προτεινόμενων εργαλείων μετα-αποικιακής αυτο-απελευθέρωσης. Μας παρέχουν ένα ανεκτίμητο οδηγό ή ένα χάρτη από πλούσιες, ευγενείς, πανέμορφες επιφάνειες και κρυμμένα βάθη.

Χρυσταλλένη Λοϊζίδου

Η Χρυσταλλένη Λοϊζίδου δηλώνει μαγεμένη με την κριτικά δημιουργική προσέγγιση των ΦΧΨ και τις διερευνήσεις τους μεταξύ τέχνης, σχεδιασμού, ιστορίας, και κληρονομιάς. Είναι ιστορικός της τέχνης και Σπουδών Πολιτισμού, με βάση την Κύπρο, με ειδίκευση στη θεωρία του σχεδίου και την κριτική πολιτιστική κληρονομιά, και με ειδικό ενδιαφέρον στην ανοικτότητα και την συμμετοχική δημιουργία.

The Berengaria Project: on Subjection & Defiance is performing a number of phenomenal things at once. It invites a rewriting, a radical reconceptualisation of an elusive historical condition. This condition is exemplified by the figure of Berengaria, the few historical traces of whose life (the questioning of the consummation of her marriage with Lionheart, the withholding of her inheritance for a long time after his death, the way that her 'piousness' and 'virtue' amounted to a kind of political innocuousness and thus, arguably, a kind of historical negligibility) raise a whole set of feminist issues, but not just that.

Berengaria's role as the vanishing point for this curatorial initiative also construes a larger and quite sensational metaphor regarding our relationships with power: first, as beautifully-phallically articulated by ΦΧΨ, Berengaria's relationship with Lionheart resonates with the power-struggles around her namesakes, a legendary hotel for the rich and famous, and an abandoned British military housing estate awaiting re-exploitation. Second the Cyprus' population's historical relationship with colonial power (oh, how impressionable we seem or we are cast as being, how naive, and how servile on the one hand, and childishly reactionary on the other), and finally "our" relationship with power: us, you, me, right now, and the things that control us and hold us in check, and "in our place".

This project invites creative responses that are refreshingly free of typical trappings on various levels, most emphatically free of art-worldish exclusionary practices and self-definitions. Here we have a collective that is limited not one bit by boundaries between disciplines, formats, genres, or tired notions of art-professionalism, and focuses instead on the ever-broadening of fantastic creativity, not a crusade, not a conquering, but a playful rendering irrelevant of limitations and boundaries, and a delightfully expansive inclusion of design perspectives. In waves: this is a project that came

in waves, each one a new climax in terms of conceptual investment as well as in terms of therapeutic depth and rebellious, audacious potentiality. Each one bringing in new creators, and new forms.

The magnitude and deceptive simplicity of Yianna Tsolaki and ΦΧΨ's vision for applying a 'critical heritage' design perspective to our colonial paradoxes and realities, is astonishing, and this subtle and generous testing out of various creators' processes and suggested tools of de-self-colonisation, is invaluable: a manual, or a map of gentle, rich, pious, and beautiful surfaces and hidden depths.

Chrystalleni Loizidou

Chrystalleni Loizidou is enamoured with ΦΧΨ's critically creative investigations between worlds and histories. She is a Cyprus-based art historian and cultural studies scholar, specialising in design theory and critical heritage, with an interest in openness and meaningful participation.

ΦΧΨ Heritage Design

Η ΦΧΨ Heritage Design αποτελεί μια κολεκτίβα, η οποία ξεκίνησε από την έφορο (curator) Γιάννα Τσολάκη και τους σχεδιαστές (designers) Μάριο Χαραλάμπους και Κωνσταντίνο Οικονομίδη. Η δουλειά τους βασίζεται στην δημιουργία οπτικών και κυριολεκτικών συγκρούσεων σε απόψεις της πολιτιστικής κληρονομιάς. Μεμονωμένα, ο καθένας έχει λάβει μέρος σε ποικίλα έργα ή εκθέσεις, τόσο στην Κύπρο όσο και στο εξωτερικό.

Συλλογικά, έχουν επιδείξει έργο τους σε γκαλερί στο Αμβούργο από το 2014-2016, με τρεις σειρές εμπνευσμένες από την Κύπρο: την σειρά "DOting" (κρεμάστρες / φωτιστικά), την σειρά "Peep" (επίπλωση / επιτοίχια φωτιστικά / δοχεία και κουτιά φύλαξης) και την σειρά "Green Line" (βοηθητικά τραπεζάκια / επιτοίχια φωτιστικά / διακοσμητικά μπουλ).

Το 2017, προϊόν σχεδιασμένο από τον Κωνσταντίνο με λογοτεχνικό πλαίσιο από την Γιάννα, για την σειρά "DOting", έχει προταθεί για το Γερμανικό Βραβείο Σχεδιασμού (German Design Award) στην Κατηγορία Σχεδιασμού Εξαίρετου Προϊόντος (Excellent Product Design).

Ένα κίτρινο Morris Minor αποτέλεσε μια διενεκτική ανωμαλία στην φύση της Νεκρής Ζώνης και της πολιτιστικού της πλαισίου: «1 όριο, 2 σκουριασμένοι προφυλακτήρες, 3759mm κίτρινης γέφυρας», αποτελούν μια συμβολή στο Τμήμα Ανθρωπίνων Σπουδών του Πανεπιστημίου Κύπρου, το 2018 για το συνέδριο τους με θέμα «Ορια και Γέφυρες στην Παγκόσμια Λογοτεχνία και Τέχνη».

Το έργο "Worship Container", αποτέλεσε μια πρόταση της ομάδας ΦΧΨ για την Μπιενάλε της Λάρνακας το 2018, όπου και πιστώθηκε με Βραβείο Φιναλίστ (Finalists Award). Το 2019 το έργο τους "Scattered Domes", το οποίο δημιουργήθηκε για τα ξενοδοχεία Almyra

και Anassa στην Πάφο, είναι εν μέρει μύθος / εν μέρει σχεδιαστικός σκεπτικισμός πάνω στις 101 εκκλησιές της χερσονήσου του Ακάμα.

Το πιο πρόσφατο έργο των ΦΧΨ είναι το "The Berengaria Project" (Υποταγή και Περιφρόνηση). Ένα σύνολο τριάντα τεσσάρων δημιουργιών διαφόρων πειθαρχιών, έχει εμπλακεί στο να εργαστεί γύρω από την έννοια της Βερεγγάριας του Ναβάρρε, του Ξενοδοχείου Βερεγγάρια στον Πρόδρομο και του Οικισμού Βερεγγάρια στα Πολεμίδα, όλα φαινομενικά συνδεδεμένα να έχουν την ίδια μοίρα.

Οι δημιουργίες έχουν εκτεθεί σε διάφορες τοποθεσίες του νησιού, όπως δημόσιους χώρους, μουσεία, εκθεσιακούς χώρους και γκαλερί, καθώς και καφετέριες, καθ' όλη την διάρκεια του καλοκαιριού του 2019, προκαλώντας κριτική σκέψη και τελικά είχαν απίχηση στο κοινό.

Αυτό το αξιόλογο αποτέλεσμα, έγινε πρόδηλο μέσω του καταλόγου και της έκθεσης των δημιουργιών στο Δημοτικό Κέντρο Τεχνών Λεμεσού - Αποθήκες Παπαδάκη.

ΦΧΨ Heritage Design

ΦΧΨ Heritage Design is a collective, initiated by curator Yianna Tsolaki and designers, Marios Charalambous and Constantinos Economides. Their work is based on creating a visual and literally impact on aspects of heritage. Individually each has participated in various projects or showcased in Cyprus and abroad.

Collectively they showed in a Hamburg gallery from 2014 - 2016 with three Cyprus inspired series, the "DOTing" series (hangers/lamps), "Peep" series (furniture/wall lamps/container boxes), "Green Line" series (side table/wall lamp/bowl).

In 2017, a product designed by Constantinos with literary context by Yianna for their "DOTing" series, was nominated for the German Design Award in the Excellent Product Design category.

An anomalous nature dispute of a yellow Morris Minor in the buffer zone and its heritage context "1 border, 2 rusty bumpers, 3759mm yellow bridge", a contribution for the Humanities Department of The University of Cyprus, in 2018 for their conference on "Borders and Bridges in world Literature and Art".

The "Worship Container", a proposal of the team for the Larnaka Biennale in 2018 was credited with a Finalists Award. In 2019 their "Scattered Domes", work for the Almyra and Anassa Hotels in Paphos, is part myth / part design skepticism of 101 churches of the Akamas Peninsula.

ΦΧΨ's most recent work is the Berengaria Project (on Subjection & Defiance). A total of thirty four creatives of various disciplines have been involved in working around the concept of Berengaria of Navarre, the Berengaria Hotel in Prodromos and the Berengaria Camp in Polemidia

all seemed linked to similar fates.

These exhibits have been displayed in various locations islandwide in public spaces, museums, gallery spaces and coffee shops throughout the summer of 2019, provoking critical thinking and ultimately, resonating with the public.

This remarkable result is evident within the catalogue and through the display for the exhibition at the Limassol Municipal Arts Centre - Apothikes Papadakis.

Το Τρίπτυχο Βασιλιάς-Ξενοδοχείο-Κάμπος
3 ΚΥΛΙΝΔΡΟΙ Υ84xΔ14εκ.
χυτό σκυρόδεμα, πέτρα, σκουριασμένο χάλυβα, μπρούντζο

Η Βερεγγάρια του Ναβάρρε, ενάρετη μα απλοϊκή, υποταγμένη και περιφρονητική. Ο χρόνος στέκει ακίνητος. Συναισθήματα και ένα απαλό καλοκαιρινό αεράκι θέτουν τον ρυθμό.

Πυλώνας 1 - Ριχάρδος Ι ο Λεοντόκαρδος 'Πωλείται στους Ναϊτες Ιππότες για 100.000 Χρυσά Δηνάρια'

Πυλώνας 2 - Οικισμός στα Πολεμίδια. Μια σκουριασμένη πρόσοψη εγκατάλειψης όπου οι αναμνήσεις μιλάνε για 'Ελαιώνες, Κήπους με Γεράνια'

Πυλώνας 3 - Ξενοδοχείο Βερεγγάρια στον Πρόδρομο 'Όλοι η Διασκέδαση ήταν στο Knights Bar'

The Triptych King-Hotel-Camp
3 CYLINDERS H84xD14cm
cast concrete, stone, rusted steel, bronze

Berengaria of Navarre, virtuous but plain, subjected and defiant. Time stands still. Emotions and a soft summer breeze set the rhythm.

Pillar 1 - King Richard I, Richard the Lionheart a crusader depicted by his metal shield who 'Sold the Island for 100.000 Gold Dinars to the Templar Knights'

Pillar 2 - Berengaria Camp-Village, Polemidia a rusted facade of desertion where the memories talk fondly of 'Olive Groves, Geranium Gardens'

Pillar 3 - Stone built The Berengaria Hotel in Prodomos where 'All the Fun was in the Knights Club'

Κωνσταντίνος Οικονομίδης

Ο Κωνσταντίνος Οικονομίδης είναι απόφοιτος Central Saint Martins (MA in Industrial Design). Η δουλειά του παρουσιάστηκε σε διεθνείς εκθέσεις στο Λονδίνο, Βαλένσια, Αμβούργο και Μιλάνο. Έλαβε βραβεία, όπως το D&AD και το Γερμανικό Βραβείο Σχεδιασμού (Νικητής 2018 στο Retail Architecture). Μέλος των DRAW Collective και ME Design studio (Daniel Meyer, Γερμανία, 2016). Ο Κωνσταντίνος συνεργάστηκε με πρωτοπόρους σχεδιαστές όπως οι αδερφοί Campana, Michael Sodeau, κ.ά. Συχνός συμμετέχων και απόφοιτος στα Boisbucht Summer Workshops (Γαλλία) –συνεργασία του Centre George Pompidou και του Vitra Design Museum.

Γιάνα Τσολάκη

Απόφοιτος Business Marketing (CIB exempt) και MBA από Manchester Business School (Capital Mkts, Hong Kong). Μέντορας στο Manchester Gold Mentoring. Μαθήματα conceptual styling στο Central St Martins. Συμβουλευτική και επιχειρηματική ανάπτυξη portfolio designers. Επιμέλεια βιομηχανικών designer από την Λιθουανία, Γερμανία, Βέλγιο, Νότια Κορέα, Βρετανία, Ολλανδία και Γαλλία. Το 2008 επικεντρώνεται σε πολιτιστικό πλαίσιο σύγχρονου design από Κύπρο, Τόγκο, Γκάνα, Λίβανο. 2010 - Glue Nicosia, με αναφορές στην Πράσινη Γραμμή / Blended Heritage Project. 2013 - Ίδρυμα Artos και RESArt, ακολουθούν εκθέσεις διεθνών designer. 2014 - επιμέλεια design γκαλερί Papenhuder 57, Αμβούργο.

Μάριος Χαραλάμπους

Ο Μάριος Χαραλάμπους είναι κάτοχος BA Interior Design, MA Interdisciplinary Design (Best Academic Achiever 2012-2013), νικητής του Γερμανικού Βραβείου Σχεδιασμού στο Retail Architecture. Μέλος του DRAW Collective, ο Μάριος προσφέρει μια φρέσκια προοπτική, μέσω της αποφυγής των τρεχόντων τάσεων της αγοράς. Το δικό του «Studio and Lab» είναι όπου αναπτύσσει και πρωτοτυπεί ιδέες για τα έπιπλα και προϊόντα σχεδιασμού του.

Constantinos Economides

Constantinos Economides holds an MA in Industrial Design from Central Saint Martins. His work has been featured in international exhibitions in London, Valencia, Hamburg and Milan. Awards such as the D&AD, German Design Award Winner in Retail Architecture. DRAW Collective and ME Design studio member (with Daniel Meyer, Germany, 2016). Constantinos collaborated with leading designers, i.e. Campana Brothers, Michael Sodeau, etc. A frequent participant / alumni at the Boisbucht Summer Workshops (France) - a cooperation with Centre George Pompidou and the Vitra Design Museum.

Yianna Tsolaki

Business Marketing (CIB exempt), MBA, Manchester Business School MBA from Manchester Business School (Capital Markets, Hong Kong). Mentored on Manchester Gold Mentoring Scheme. Short conceptual styling, Central St Martins. 2006 focuses on business development / mentoring of young designers. Curated exhibitions / promoted work of Lithuanian, German, Belgian, South Korean, British, Dutch and French designers. 2008 promotes heritage techniques through design from Cyprus, Togo, Ghana, Lebanon. 2010 - Glue Nicosia, a project on the Green Line / Blended Heritage Project. 2013 - Artos Foundation and RESArt, showcasing various international designers within the space. In 2014 curates the design section for Papenhuder 57 -Hamburg.

Marios Charalambous

Marios Charalambous, holds a BA in Interior Design, MA in Interdisciplinary Design (Best Academic Achiever 2012-2013), German Design Award winner in Retail Architecture. DRAW Collective member, Marios offers a fresh perspective to design by avoiding current market trends. His 'Studio and Lab', develops and prototypes furniture and product design.

The Real Absence, 2019
Π40xΥ50εκ. - ανάμεικτα υλικά

Ο Σπύρος Αγαθού εστιάζεται στη μνήμη, το χώρο όπου εναποτίθεται το αίσθημα, δημιουργώντας, προϊόν του χρόνου, ένα ποικίλο νοητικό πεδίο, το οποίο μπορεί να διαφοροποιείται χωρικά, διατηρεί, ωστόσο, τη συνοχή και τη δυναμική του μέσα στον ιδιωτικό χρόνο. Αναδεικνύει έτσι, το συνεκτικό ρόλο της μνήμης που είναι ένας ευφρόσυνος κήπος, αλλά και ένα ναρκοπέδιο.

The Real Absence, 2019
W40xH50cm - mixed media

Spyros Agathou focuses on memory, the place where emotions are encoded and stored, creating a product of time, a diverse mental field that can differentiate spatially which nevertheless, maintains its consistency and dynamism in personal time. In this way the artist highlights the solid role of memory that is a delightful garden, but also a minefield.

Σπύρος Αγαθού

Ο Σπύρος Αγαθού είναι εικαστικός από την Λάρνακα, με σπουδές στη Περούντζια, Ιταλία και μεταπτυχιακές σπουδές στην Μαδρίτη, Ισπανία. Έχει στο ενεργητικό του δύο προσωπικές εκθέσεις καθώς και άλλες ομαδικές. Το 2002 τιμήθηκε με έπαινο στο Διαγωνισμό Χαρακτικής "3ο Premio Giovanni Biella per l' incisione 2002", στην Ιταλία. Το Νοέμβριο 2010, του απονεμήθηκε έπαινος από το Πανεπιστήμιο Κύπρου και το Ίδρυμα «Τηλέμαχος Κάνθος» για τη συμμετοχή του στο Διαγωνισμό Εικαστικών Τεχνών Τηλέμαχος Κάνθος, για το χαρακτικό του έργο και το Νοέμβριο 2014 αποσπά το Β' Βραβείο Χαρακτικής στον ίδιο διαγωνισμό.

Spyros Agathou

Spyros Agathou is a visual artist born in Larnaca, educated in Perugia, Italy and in Madrid, Spain. He has presented two solo exhibitions as well as taken part in many group exhibitions and has been awarded for his engravings. In 2002 he was awarded with distinction at the contest of Engraving "3rd Premio Giovanni Biella per l'incisione 2002" in Italy. In 2010, his engraving work was honourably mentioned at the competition "Telemachos Kanthos". In 2014 he received the second prize in Engraving in the same competition.

Τσιπς από κολοκάσι και κρέμα παστουρμά, 2019

Το πιάτο αυτό είναι ένα κλασικό παράδειγμα του τρόπου με τον οποίο ο Πέτρος προσεγγίζει τη δουλειά του. Αν και το κολοκάσι και το αποξηραμένο κρέας αποτελούν μέρος της γαστρονομικής παράδοσης του νησιού εδώ και αιώνες – και σίγουρα αποτελούσαν μέρος της ντόπιας διατροφής κατά τον Μεσαίωνα – οι κλασικές τους εκδοχές διαφέρουν κάπως. Το κολοκάσι συνήθως μαγειρεύεται με ντομάτα, ενώ ο παστουρμάς είναι γνωστός σαν είδος λουκάνικου. Ο Πέτρος προσφέρει μια μεταμοντέρνα ερμηνεία των δύο αυτών υλικών που αναδεικνύει την υφή τους με έναν ιδιαίτερα εκλεπτυσμένο τρόπο.

“Το όνομα Βερεγγάρια ήταν πάντα συνδεδεμένο στο μυαλό μου με την ιστορική περίοδο κατά την οποία η Κύπρος δεν είχε την ικανότητα να καθορίσει το δικό της πεπρωμένο· την εποχή που την πορεία της καθόριζαν σε μεγάλο βαθμό οι επιθυμίες και τα καπρίσια των ηγεμόνων της Ευρώπης και της Μέσης Ανατολής, για τους οποίους η Κύπρος δεν θα ήταν παρά μια υποσημείωση στις αφηγήσεις των περιπετειών και των ιντριγκών τους.

Είναι τώρα σχεδόν αδύνατο να αποφύγω τη θεώρηση της ζωής και της εποχής της Βερεγγάριας μέσω του φακού των σχέσεων των δύο φύλων. Εκτιμώ περισσότερο το γεγονός ότι, όπως επεσήμαναν αρκετοί ιστορικοί, οι συνθήκες μέσα στις οποίες ζούσαν οι γυναίκες ήταν ιδιαίτερα περιορισμένες. Ακόμη και γυναίκες που απολάμβαναν αριστοκρατικά προνόμια, όπως η Βερεγγάρια, σε πολλές περιπτώσεις δεν ήταν σε θέση να λάβουν οι ίδιες ουσιαστικές αποφάσεις για τη δική τους ζωή”.

Kolokasi (taro root) Chip / Pastirma Cream, 2019

This dish captures the essence of Petros’s approach. While both taro and cured meat have long had a place in local culinary history – and were certainly present during the Middle Ages – their classic iterations are somewhat different. Taro is typically cooked in tomato sauce, and pastirma usually comes in sausage form. Petros’s personal take on these two classics gives them a playfully post-modern makeover that defies expectations. The result is visually refined and texturally intriguing.

“The Berengaria name always brought to my mind the historical period during which Cyprus was unable to determine its own destiny, largely subject to the whims of European and Middle Eastern ruling elites, for whom the island and its people would have been little more than a footnote in their adventures and court intrigues.

It’s now impossible not to look at Berengaria and her era through the contemporary lens of gender relations. I have a newfound appreciation for the fact that women during that time, even those who belonged to the aristocracy, lived quite constrained lives by modern standards, often unable to make their own fundamental life choices”.

Πέτρος Ανδριανού

Γεννημένος στην Κύπρο και εκπαιδευμένος στο Παρίσι, ο σεφ Πέτρος Ανδριανού είναι ο ιδρυτής και ιδιοκτήτης του 3 Forks Lab. Τη δουλειά του χαρακτηρίζει μια συνειδητή προσπάθεια να τιμά την Κυπριακή γαστρονομική παράδοση και να αντιστέκεται στις παροδικές τάσεις του χώρου. Ταυτόχρονα, όμως, επιδιώκει να συνεισφέρει στην ουσιαστική εξέλιξη της Κυπριακής γαστρονομίας, ένας από τους λόγους που τα πιάτα του δείχνουν σαφείς επιρροές από πολλές άλλες μορφές τέχνης.

Petros Andrianou

Cyprus-born and Paris-trained chef Petros Andrianou's current work under the 3 Forks Lab banner, simultaneously pays homage to his culinary roots and pushes Cypriot gastronomy forward. Always resisting trends and fads, his dishes nonetheless manage to seamlessly incorporate aesthetic principles from a wide range of artistic genres.

Κάθαρση Φόρμας, 2019

59.5x19x12εκ. - σίδηρο, ξύλο πεύκου και καρυδιάς

Το αναπόφευκτο τέλος του ταξιδιού...ο τελικός μας προορισμός...ο οποίος μάλλον θα έχει σαν αποτέλεσμα να αντιληφθούμε την ύπαρξη της ψυχής...δεν θα ήταν όμως πολύ αργά; Σπκώνεται...κοιτά τον εαυτό της στον καθρέφτη... γυμνή..." Είναι αυτό σώμα να μην αγαπιέται;"

"ένα τριαντάφυλλο είναι τριαντάφυλλο είναι τριαντάφυλλο"(*)

Purification of the Form, 2019

59.5x19x12cm - iron, pine and walnut wood

The unavoidable end of the trip...our final destination... which will probably result to our realising the existence of the soul...but wouldn't it be too late? Then she gets up... looks at herself in the mirror, nude...: is this a body not to be loved?

"a rose is a rose is a rose"(*)

Αθηνά Αντωνιάδου

Η Αθηνά Αντωνιάδου σπούδασε στο California College of Arts and Crafts στο Oakland (1981-1985). Δραπέτευσε από ένα διδακτορικό στην Καλών Τεχνών στην Μαδρίτη (1989-94) και αργότερα συν-διοργάνωσε το KITA, μια υπόγειη καλλιτέχνηκη κοινότητα στο Βερολίνο όπου έζησε για 13 χρόνια, 2000-13. Τα ταξίδια της και η εργασία της την πήγε σε μέρη όπως η Σουηδία, Ολλανδία, Ελλάδα, Ιταλία, Τσεχία, Αγγλία, Αίγυπτο, Ισραήλ, Γαλλία, Αργεντινή, Περου, Βολιβία, Βραζιλία.

Athina Antoniadou

Athina Antoniadou studied at the California College of Arts and Crafts in Oakland (1981-85). In 1994 she escaped from a PhD in Fine Art, at the Facultad de Bellas Artes de San Fernando in Madrid, Spain (1989-94). In 2006 she co-ran KITA, an underground artist community in Berlin, where she lived from 2000-2013. Her travels, her work and her research took her to countries like Sweden, The Netherlands, Greece, Italy, The Czech Republic, The UK, Egypt, Israel, France, Argentina, Peru, Bolivia and Brazil.

Επιστροφή στην Εφηβεία, 2019
40x32cm - ξύλο, μιογιά και πλαστικό

Η πραγματική μας δύναμη βρίσκεται στο σταυροδρόμι μεταξύ θάρρους και αλήθειας.

Η παιδικότητα, ως άλλη Βερεγγάρια, καταπιέζεται και περιφρονείται για χρόνια υποταγμένη στο βασίλειο της συμβατικής ενηλικίωσης.

Η παιδικότητα αργά ή γρήγορα δραπετεύει με μαχαίρι ή με ραβδί.

Resumed Adolescence, 2019
40x32cm - wood, paint and plastic

Our greatest strength lies at the crossroads between courage and truth.

Adolescence, like Berengaria, is oppressed, defied and held hostage in the kingdom of conventional adulthood for many years.

Sooner or later, adolescence escapes with a knife or a wand.

Φίλιππος Αριστοτέλους

Ο Φίλιππος Αριστοτέλους είναι σύμβουλος επιχειρήσεων, συγγραφέας και ομιλητής. Συνεργάζεται με νομικούς οίκους και άλλους οργανισμούς με σκοπό την προετοιμασία τους ενόψει των ραγδαίων εξελίξεων στον τομέα της τεχνολογίας και της τεχνητής νοημοσύνης. Πριν ξεκινήσει το παρόν του ταξίδι, ο Φίλιππος ήταν συνεταιίρος στο μεγαλύτερο δικηγορικό γραφείο της Κύπρου και τύγχανε συχνά κατάταξης στην κατηγορία των κορυφαίων δικηγόρων (leading lawyers) από τους εγκυρότερους, παγκοσμίου φήμης οίκους αξιολόγησης δικηγορικών γραφείων και δικηγόρων.

Philipos Aristotelous

Philipos Aristotelous is a leading business strategist, author and speaker who helps organisations prepare for the future of work and the challenges posed by technology, automation and artificial intelligence. Before embarking on his current journey, Philipos was a senior partner in Cyprus's largest and most prominent law firm, where he was regularly recommended and ranked as a leading lawyer by the world's leading legal directories.

The Berengaria Project, 2019
Τάσος Παπαμιχαήλ – Music composition
Προσαρμοσμένο για το «Αν ήμουν ύφασμα»

The Berengaria Project, 2019
Tasos Papamichael – Music composition
Adapted for "If I was a Fabric"

Αν Ήμουν Ύφασμα, 2019
ΆνναΜαρία Χαραλάμπος /
Κυριάκος Θεοχάρους - Video Art

If i Was a Fabric, 2019
AnnaMaria Charalambous /
Kyriakos Theocharous - Video Art

Τάσος Παπαμιχαήλ

Ο Τάσος Παπαμιχαήλ σε ηλικία 7 χρόνων άρχισε μαθήματα βιολιού και αργότερα πιάνου. Είναι απόφοιτος του Εθνικού Ωδείου Αθηνών (Πτυχία Αρμονίας, Αντίστιξης, Φούγκας Ενορχήστρωσης) ως επίσης κάτοχος A.L.C.M Piano Performance (U. W. London). Έχει παρακολουθήσει μαθήματα Jazz Πιάνου, Μουσική για Κινηματογράφο στο Ωδείο Νάκα, Jazz Piano Berklee Online καθώς και Jazz Harmony, Improvisation, Arranging.

Tasos Papamichael

Tasos Papamichael at the age of 7 began violin and later piano lessons. He is a graduate of the Athens National Conservatory (Harmony, Counterpoint, Fugue Composition , Orchestration), as well as A.L.C.M Piano Performance (U. W. London). He has attended Jazz Piano lessons, Music for cinema at Nakas Conservatory, Jazz Piano Berklee Online as well as Jazz Harmony, Improvisation, Arranging.

ΆνναΜαρία Χαραλάμπους

Η ΆνναΜαρία Χαραλάμπους (Λευκωσία, 1990) είναι εικαστικός. Σπούδασε Καλές Τέχνες στο Kingston University του Λονδίνου και συνέχισε τις μεταπτυχιακές της σπουδές στο Πανεπιστήμιο Frederick στη Λευκωσία. Εδώ και 3 χρόνια διαχειρίζεται τον χώρο τέχνης ΓΚΑΡΑΖ στη Λευκωσία θέλοντας να δώσει βήμα σε νεαρούς Κύπριους δημιουργούς απ' τον ευρύτερο καλλιτεχνικό πεδίο. Διδάσκει τέχνη σε παιδιά.

AnnaMaria Charalambous

AnnaMaria Charalambous (b.1990, Nicosia) is a visual artist. She studied Fine Art at Kingston University, London and she continued her studies at Frederick University, Nicosia. For the past 3 years she has been directing the ΓΚΑΡΑΖ art space, encouraging young Cypriot artists from the artistic fields to show their work. She teaches art to children.

Κυριάκος Θεοχάρους

Ο Κυριάκος Θεοχάρους (γεν. 1988) αποφοίτησε με άριστα και τίτλο Master από τη Σχολή Καλών Τεχνών του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου. Το 2016 τιμήθηκε με το πρώτο βραβείο χαρακτηριστικής από το Ίδρυμα Τηλέμαχου Κάνθου (Κύπρος). Πραγματοποίησε μια ατομική έκθεση και έλαβε μέρος σε ομαδικές όπως Athens Print Festival (2018), Ecstatic Textures (MO.17), Τρόποι και Μετατροπές (Στρασβούργο, 2017) και Art Exchange (Ιαπωνία, 2015), όπου και έλαβε το δεύτερο βραβείο χαρακτηριστικής. Βρίσκεται στο Δ.Σ του Συνδέσμου Εικαστικών Καλλιτεχνών Κύπρου/ΕΙ.ΚΑ.

Kyriakos Theocharous

Kyriakos Theocharous graduated from The School of Visual and Applied Arts of the Aristotle University. In 2016 he was honoured with the first prize in printmaking from the Telemachos Kanthos Foundation, Cyprus. He has shown one solo exhibition and participated in several group shows including Athens Print Festival (2018), Ecstatic Textures (MO.17Cyprus), Modi and Modulations (Strassburg, 2017) and Art Exchange (Japan, 2015), where he was awarded the second prize for print-making.

Δεν ήξερε ποιό να διαλέξει, 2019

25x20x11 εκ. - παλιό ξύλινο κουτί, συνθετικό γυαλί, βελούδινη κορδέλλα, επιχρυσωμένο ασήμι 925°, jesmonite, κρυστάλλινες χάντρες

Βρέθηκαν στο βυθό της θάλασσας ανοικτά της Κύπρου, μέσα σε κοσμηματοθήκη η οποία έφερε με ανάγλυφη γραφή το όνομα «Berengaria di Navarre». Οι έρευνες ιστορικών και αρχαιολόγων τεκμηριώνουν μια πρωτόγνωρη αφήγηση:

Τα δακτυλίδια αυτά προτάθηκαν στη Βερεγγάρια από τη μητέρα της Sancha-Beata of Castile, ως συνέχεια της οικογενειακής παράδοσης, για να διαλέξει μόνο ένα απ' αυτά. Η επιλογή του δακτυλιδιού θα καθόριζε και τον άξονα γύρω από τον οποίο θα κινούνταν η ζωή της, καθώς κάθε δακτυλίδι συμβόλιζε μια αξία: Αγάπη, Σοφία, Δόξα, Πλούτος.

Τα πρωτοείδε, προκειμένου να κάνει την επολογή, λίγο πριν φύγει για το ταξίδι προς την Ιερουσαλήμ, όπου θα συναντούσε τον μέλλοντα σύζυγο της, Βασιλιά Ριχάρδο Λεοντόκαρδο. Της φάνηκαν και τα τέσσερα υπέροχα! Δεν ήξερε ποιό απ' αυτά να διαλέξει, τα ήθελε όλα! Κρυφά απ' όλους έβαλε και τα τέσσερα δακτυλίδια στην κοσμηματοθήκη της και την έκρυψε μέσα στις αποσκευές της για την Ιερουσαλήμ.

Όταν μητέρα της σημείωσε την απουσία και των τεσσάρων δακτυλιδιών από το σπίτι ένοιωσε μεγάλη πίκρα κι ανησυχία. Ενστικτωδώς προαισθανόταν πως, η ζωή της Βεραγγάρια αφού δεν ορίστηκε από μια ξεκάθαρη επιλογή θα σημαδευόταν από υποταγή και περιφρόνηση.

She did not know which one to choose, 2019

25x20x11 cm - found wooden box, plexiglass, velvet ribbon, gold plated silver 925°, jesmonite, crystal beads

They were found at the bottom of the sea just off of Cyprus, in a jewellery box with an inscription "Berengaria di Navarre". The surveys of historians and archaeologists document an unprecedented narrative:

These rings were proposed to Berengaria by her mother Sancha-Beata of Castile, as a continuation of the family tradition, to choose only one of them. The selection of the ring would determine the direction her life as each ring symbolised a value: Love, Wisdom, Fame, and Wealth.

She first saw them, in order to choose, just before leaving for the journey to Jerusalem, where she would meet her future husband, King Richard the Lionheart. She found all four of them magnificent and didn't know which one to choose; she wanted them all! She secretly put all four rings in her jewellery box and hid it in her luggage for Jerusalem.

When her mother realised what she had done, she felt great bitterness and restlessness. She instinctively felt that Berengaria's life would be marked by subjection and defiance, since it was not defined by a clear choice.

Ηρώ Κασκάνη

Το ανικείμενο μου είναι το σύγχρονο κόσμημα. Στη βάση της δουλειάς μου είναι ο συνεχής πειραματισμός, είτε με υλικά που χρησιμοποιώ για να φτιάξω τα κοσμήματα, είτε με μηνύματα, έννοιες ή συμβολισμούς που επεξεργάζομαι για τον σχεδιασμό τους.

Προέρχομαι από την Αρχιτεκτονική - σπουδές στην Ιταλία και άσκηση του επαγγέλματος στην Κύπρο. Μετακινήθηκα στο σύγχρονο κόσμημα το 2007, δραστηριοποιούμαι στην Κύπρο και στο εξωτερικό με εκθέσεις, διαγωνισμούς και προσωπικές αναθέσεις έργων.

Iro Kaskani

My expertise is in crafting modern jewellery. The basis of my work is continuous experimentation, either with materials that I use to making the jewels that have messages, meanings or symbolisms that I process for their design.

My background is Architecture, having studied in Italy and practiced this profession in Cyprus. I moved to modern jewellery in 2007. I operate in Cyprus and take part in exhibitions, contests and personal assignments in Cyprus and abroad.

Chain Mail, 2019

Ύψος 188εκ. Βάση 78x78εκ. μετάξι, βισκόζη, μεταλλικά νήματα, πέτρες, μαλλί

Η Βασίλισσα Βερεγγάρια επαναπροσδιορίζεται κάτω από το βάρος του χιτώνα του θρυλικού Βασιλιά και συζύγου της Ριχάρδου Α' του Λεοντόκαρδου.

Ανάγλυφες, απαλές υφές από μετάξι. Υφάσματα φίνα σε χρώματα φθινοπωρινής παλέτας. Περίτεχνα κεντήματα διακοσμημένα με χρυσά κοσμήματα και κάντρες.

Υλικά κατασκευής: Υφάσματα Αντρέας Μιχαηλίδης

Chain Mail, 2019

Height 188cm Base 78x78cm silk, viscose, metallic yarn, stones, wool

Queen Berengaria Di Navarre redefined, burdened beneath her royal metallic veil to her husband the legendary King Richard the Lionheart.

Embossed smooth textures of fine textiles and silk in dusky shaded colours. Elaborate embroidery embellished with jewels and precious stones.

Textures / Textiles: Andreas Michaelides Fabrics

Ελένη Μιχαηλίδου

Στόχος μου πάντα, το ισχυρό αισθητικό αποτύπωμα που μου αφήνει ένα ταξίδι, μια έκθεση ή μια ταινία να μπορώ να το εντάξω στις επόμενες συλλογές του καταστήματος. Επιπλέον να αφήσω τις όποιες επιρροές να εξελιχθούν και να ενταχθούν σταδιακά σε αυτό που πρεσβεύω μια και η δουλειά μου αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της ζωής μου και της καθημερινότητας μου.

Στέλλα Μακρίδου

Η Στέλλα Μακρίδου είναι απόφοιτη της Σχολής Μόδας Βελουδάκη και του Οικονομικού Τμήματος του Πανεπιστημίου Μακεδονίας. Υπήρξε μαθήτρια και βοηθός της κας Μίκας Πανάγου, Σκηνογράφου - Ενδυματολόγου. Από το 2002 έως τώρα εργάζεται ως freelance σχεδιάστρια μόδας. Με την επιστροφή της στην Κύπρο το 2017, μας συστήνει τη δουλειά της στο δικό της χώρο.

Νικόλας Κουλουνδής

Η ένδυση και τα υφάσματα είναι το μεγάλο μου πάθος. Με το ίδιο πάθος συλλέγω και κομμάτια υψηλής ραπτικής. Οι γνώσεις μου στο σχέδιο μόδας και στην κατασκευή ρούχων μου επέτρεψαν να έχω σαν χόμπυ την επαναχρησιμοποίηση και επανατοποθέτηση διάφορων ενδυμάτων, κάτι που ενισχύει την εκτίμηση μου προς την ανθρωπότητα μέσω του κοινωνικο-ιστορικού υπόβαθρου των ενδυμάτων.

Eleni Michaelidou

Aesthetic footprints from travels, films or artistic stimuli are all aspects of which my collections are enriched with. Daily dwellings slowly formulate the evolving nature of my work with each season

Stella Makridou

Stella Makridou graduated from Veloudaki Fashion School as well as from the Department of Economics of the University of Macedonia. She has been a student of Mrs Mika Panagou, Stage - Costume Designer and her Personal Assistant. Stella has been working as a freelance Fashion Designer since 2002. Upon her return to Cyprus in 2017, she introduces her work in her own atelier.

Nicolas Kouloundis

I am passionate about clothes and textiles, and a keen collector of couture. My fashion design and clothing construction knowledge have enabled me to pursue a hobby of clothing repurposing, which enhances my appreciation of humanity through the garments' socio-historical background.

Φragments, 2019

κάρτες A5, χαρτί woodfree 250g

Το έργο ανασυνθέτει την πορεία της Βερεγγάριας στην ξηρά και τη θάλασσα, στον χρόνο και τον μύθο. Η εικόνα και ο λόγος φωτίζουν την αδυναμία μας απέναντι στο προδιαγεγραμμένο και το αστάθμητο, αφήνοντας χώρο στη λίγη ελπίδα που πάντα μας ακολουθεί.

Φragments, 2019

A5 cards, woodfree paper 250g

This work reconstructs the path of Berengaria in the sea and on the land, in history and in myth. Images and words shed light on our incapacity towards what has already been determined and towards all that lies beyond our control. This view, nonetheless, allows for some hope in a better and more just life.

Καλύτερα έσχατη στη θάλασσα παρά στη Ξηρά σου βολική

Ερμαιο της θάλασσας κι υπήκοος της βουλής σου

Η αγάπη σου ξίφος καρφωμένο στο νερό

Αφού είσαι θάλασσα μπορείς και να με πνίξεις

*Απ' τους συνδαιτυμόνες -μέσα σ' αυτούς κι εγώ-
μόνη αθώα η θάλασσα*

Με τόσο πόσιμο νερό πώς να μην άνιζε κι η λήθη

Γιώργος Πούλλος

Γεννήθηκε στη Λευκωσία το 1971. Το 1990 μετέβη στη Λειψία της Γερμανίας για σπουδές στον κλάδο της τεχνολογίας της τυπογραφίας μέχρι το 1995. Στη συνέχεια, μετέβη στο Μιλάνο όπου ολοκλήρωσε τις σπουδές του στον κλάδο των γραφικών τεχνών και επικοινωνίας. Οι φωτογραφίες για τις carte-postale έχουν τραβηχτεί από τον Γιώργο Πούλλο.

George Poulos

Was born in Nicosia in 1971. In 1990 went to Leipzig in Germany where he studied printing technology. In 1995 went to Milan - Italy to conclude his studies in the field of Graphic Design and Communications. An enthusiast photographer for the last 20 years who's work focuses on visual realities of urban, abstract and landscape photography. The photographs for the postcards have been taken by George Poulos.

Κώστας Μαννούρης

Ο Κώστας Μαννούρης σπούδασε βιολογία, σε προπτυχιακό και μεταπτυχιακό επίπεδο στις Ηνωμένες Πολιτείες. Εκπόνησε τη διδακτορική του διατριβή στην Ιστορία και τη Φιλοσοφία της Βιολογίας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Είναι βραβευμένος θεατρικός συγγραφέας. Έργα του έχουν ανέβει από τον ΘΟΚ και από άλλα σχήματα. Η στιχομυθία για τις carte-postale είναι δημιουργία του Κώστα Μαννούρη.

Costas Mannouris

Costas Mannouris studied Biology and History and Philosophy of science in the US. He pursued his doctorate in the History and Philosophy of Biology at the University of Athens. Mannouris is an award-winning playwright; his plays have been staged by the Cyprus Theatre Organisation, as well as other theatrical groups. The verse for the postcards has been created by Costas Mannouris.

Κουμανταρία, το Κρασί των Βασιλιάδων

Εκείνη τη μέρα στο Κάστρο Λεμεσού, υπήρχε αναβρασμός. Ο πιο σημαντικός γάμος της χρονιάς θα λάμβανε χώρα το βράδυ. Ο Βασιλιάς Ριχάρδος Ι ή Λεοντόκαρδος, θα παντρευόταν την Βερεγγάρια και θα την έστεφε βασίλισσα της Αγγλίας. Όλα έπρεπε να είναι στην εντέλεια και φυσικά το δείπνο να είναι εντυπωσιακό. Την τιμητική τους στο βασιλικό δείπνο είχαν δυο τοπικά προϊόντα: το κολοκάσι και το γλυκό κρασί της Κύπρου, η περίφημη κουμανταρία.

Αιώνες μετά, η ιστορία ή ο μύθος, αναφέρει πως ο Ριχάρδος είχε εντυπωσιαστεί τόσο πολύ από αυτό το κρασί που το αποκάλεσε "κρασί των βασιλέων και βασιλιά των κρασιών". Όμως δεν ήταν ο πρώτος βασιλιάς, που λάτρευε την κουμανταρία.

Από την αρχαιότητα, η κουμανταρία που τότε ονομαζόταν "κυπριακό νόμα", ήταν το ποτό που προτιμούσαν οι κατακτητές και οι βασιλιάδες, όπως ο Σολομώντας, η Κλεοπάτρα, αργότερα ο βασιλιάς της Γαλλίας Φίλιππος, ο Γκυ ντε Λουζινιάν, όλοι οι Φράγκοι βασιλιάδες που κυβέρνησαν το νησί, ο Ναπολέοντας και ο Σελίμ Β', που τελικά κατέκτησε την Κύπρο.

Το επιδόρπιο κρασί που μέχρι και σήμερα αποτελεί την ναυαρχίδα του κυπριακού οινικού κόσμου, έχει μια ιστορία 5,000 χρόνων.

Η περιοχή της Κουμανδαρίας, όπως αναφέρει ο Γιοαννί Μαγιτί εν έτει 1772, βρισκόταν ανατολικά της Λεμεσού, δυτικά της Πάφου, με το Τρόδος στο βορρά. Αναφέρει "Στην ζώνη της κουμανδαρίας υπάρχουν περιοχές και χωριά που φτιάχνουν καλό κρασί. Τα πιο διάσημα από όλα λόγω της ποιότητας των σταφυλιών τους και της τελειότητας των κρασιών, είναι η Ζωοπηγή και το Ορονγκυ".

Η περιοχή πήρε το όνομα της από το γεγονός ότι ανήκε στην "Commandery", την στρατιωτική διοίκηση δηλαδή του Τάγματος των Ιπποτών του Αγίου Ιωάννη

της Ιερουσαλήμ, των Ναϊτών. Υπήρχαν τότε τρεις Κομανταρίες, με μεγαλύτερη και ισχυρότερη εκείνη που είχε έδρα το χωριό Κολόσσι, της επαρχίας Λεμεσού.

Σήμερα η περιοχή της Κουμανδαρίας βρίσκεται νοτιοανατολικά του Τροόδου, στην επαρχία Λεμεσού.

Πίσω στην πορεία της κουμανταρίας, η ανοδική της πορεία σταμάτησε κατά τη διάρκεια της τουρκοκρατίας και επί Αγγλοκρατίας δεν βελτιώθηκε η κατάσταση αφού άρχισε η παραγωγή "sherry" αν έγιναν κάποιες προσπάθειες για καθορισμό των περιοχών παραγωγής κουμανταρίας.

Εν έτη 2019, αυτό όμως που συμβαίνει είναι ιδιαίτερα ελπιδοφόρο αφού η κουμανταρία είναι ένα σημαντικό κεφάλαιο στην οινική κουλτούρα της Κύπρου και είναι υπό συνεχή μελέτη. Παράγεται, σύμφωνα πάντα με τους αυστηρούς κανονισμούς για κρασί με ΠΟΠ, από πολλά οινοποιεία, τόσο στην παραδοσιακή μορφή της, όσο και σε πιο μοντέρνες εκδοχές.

Λίγα λόγια για τον κανονισμό της κουμανταρίας: Η κουμανταρία είναι οίνος ΠΟΠ, δηλαδή οίνος Προστατευόμενης Ονομασίας Προέλευσης. Κάποια στοιχεία που ορίζουν το ΠΟΠ Κουμανταρία είναι για παράδειγμα: Τα σταφύλια πρέπει να προέρχονται από αμπελώνες που βρίσκονται στα 14 κουμανταροχώρια της προαναφερθείσας περιοχής. Αυτοί οι αμπελώνες πρέπει να είναι ηλικίας, όχι μικρότερης των 4 ετών και να έχουν συγκεκριμένο κλάδεμα. Η κουμανταρία πρέπει να παράγεται από σταφύλια των δύο γηγενών κυπριακών ποικιλιών Ξυνιστέρι και Μαύρο ή μόνες τους ή με ανάμιξη τους. Μετά τον τρύγο τα σταφύλια τοποθετούνται έξω πάνω σε λινάτσες σε σημεία με μεγάλη ηλιοφάνεια, όπου και παραμένουν 4-10+ μέρες ώστε να αφυδατωθούν και να αυξηθεί η περιεκτικότητα σε σάκχαρα. Μετά την οινοποίηση, η κουμανταρία πρέπει να παλαιώσει σε δρύινα βαρέλια για τουλάχιστον 2 χρόνια πριν κυκλοφορήσει στην αγορά.

Τα χαρακτηριστικά της κουμανταρίας: Η διαδικασία παραγωγής της και η πείρα χιλιάδων χρόνων, καθορίζουν το προφίλ της. Στη μύτη αρώματα μελιού, αποξηραμένων φρούτων π.χ. βερίκοκου και σταφίδας, χαρουπιού, καφέ, καραμέλας, κανέλας, ξύλου και βανίλιας. Στο στόμα, η κουμανταρία είναι πλούσια σε γεύση ταυτόχρονα κομψή και ισορροπημένη με μια εντυπωσιακή επίγευση.

Πηγές

Κουμανταρία, το κρασί-θρύλος, Κυριάκος Δ. Παπαδόπουλος
Wines of Cyprus, Giovanni Mariti of Florence

Μαρία Θ. Μασούρα

Το κρασί είναι για τη Μαρία Θ. Μασούρα μια ανθρωπολογική μελέτη του κόσμου. Με πτυχίο στην αγγλική φιλολογία και μεταπτυχιακό στην πολιτιστική διαχείριση, υπήρξε δημοσιογράφος για ταξίδια, γεύση, κρασί και αποστάγματα, και αρχισυντάκτρια του περιοδικού Taste. Εδώ και ενάμιση χρόνο περίπου αφοσιώθηκε στον μαγικό κόσμο του κρασιού ως wine expert. Είναι κάτοχος του WSET Level 3 και από το Σεπτέμβριο του 2019 θα συνεχίσει τις σπουδές της στο κρασί.

Commandaria, the Wine of the Kings

On that day in Limassol Castle, there was enthusiasm. At night, the most important wedding of the year would take place. King Richard I, the Lionheart, would get married to Berengaria and would declare her the Queen of England. Everything had to be perfect, and, of course, the dinner should be impressive. Two local products would be ‘the guests of honour’ at the Royal dinner, Taro and Commandaria, the famous sweet wine of Cyprus.

Centuries later, either history or legend says that Richard had been so impressed by this wine that he called it ‘the wine of the Kings and the King of wines’. However, he was not the first king, who worshipped commandaria.

Since antiquity, Commandaria, called ‘Cypriot NAMA’ in those days, was the drink preferred by the conquerors and the Kings such as Solomon and Cleopatra. Later followed Philip, the King of France, Guy Lusignan, all the Frankish Kings who ruled the island, Napoleon and, eventually, Selim II who conquered Cyprus.

Commandaria, the dessert wine that until today has been the flagship of the Cyprus wine world, has a history of 5.000 years.

The Commandaria region, as reported by Giovanni Mariti in 1772, was located east of Limassol and west of Paphos with the Troodos Mountains in the North. ‘In the zone of commandaria, there are areas and villages that make good wine. The most famous of all because of the quality of their grapes and the perfection of the wines, is Zoopiya and Orongun’, he writes in his book.

The area took its name from the fact that it belonged to the ‘Commandery’, the military command, that is, the Templars, the order of the Knights of St. John of Jerusalem. At that time, there were three Commanderies, with the largest and strongest one based in the village of Kolossi, in the Limassol district.

Today, the area of Commandaria is located southeast of Troodos, in the Limassol district.

The upward course of commandaria was halted during the Ottoman domination and, during the British domination, the situation was not improved as the production of ‘Sherry’ began. However, during that time, some attempts were made to determine the Commandaria production areas.

Today in 2019, a particularly promising evolution is happening since Commandaria is an important chapter in the wine culture of Cyprus, being under constant study. It is produced, according to the strict regulations for a PDO wine, by many cypriot wineries, holds both in its traditional form and in more modern versions.

A few words about the Commandaria regulations:

Commandaria is a PDO wine, i.e. wine of Protected Designation of Origin. Some elements that define the Commandaria PDO are as follows:

- Grapes must come from vineyards located in the 14 Commandaria villages of the aforementioned area.
- These vineyards must be no less than 4 years old and have a specific pruning system.
- Commandaria must be produced from grapes of the two indigenous Cypriot varieties, Xynisteri and Mavro, as a blend or own their own.
- After the grape harvest, the grapes are laid out in areas with great sunshine, where they remain for 4 up to 10 + days to dehydrate and increase their sugar content.
- After vinification, Commandaria must be aged in oak barrels for at least 2 years before it is released on the market.

The characteristics of Commandaria: Its production process and the experience of thousands of years, determine its profile. In the nose, you get aromas of honey, dried fruits such as apricots and raisins, carob, coffee, caramel, cinnamon, wood and vanilla. In the mouth, Commandaria is rich yet elegant and balanced at the same time with an impressive aftertaste.

References:

Commandaria, the wine-legend, by Kyriakos D. Papadopoulos
Wines of Cyprus, by Giovanni Mariti of Florence

Maria Th. Massoura

For Maria Th. Massoura, wine is an anthropological study of the world. She holds a BA in English Language and an MA in Arts Management and she used to be a journalist specialising in travel, food, wine and spirits writing. She was also the editor in chief of Taste magazine. During the past year and a half, she focused on the magical world of wine, working as a wine expert. She holds a WSET L3 degree and beginning of September 2019, she will continue her studies on wine.

Βασιλικό Σύνορο, 2019

Π40xΜ60εκ - μεταλλικό πλέγμα, βελούδο ύφασμα, χρυσή κλωστή, συστατικά σιλικόνης, κρύσταλλοι

Οικισμός “Βερεγγάρια”: Το μόνο που απέμεινε πίσω από το συρματοπλέγμα, ερειπωμένα κτίσματα με στέγες αμιάντου και άγρια βλάστηση. Εσωστρεφής οικισμός, που εξακολουθεί να είναι απαγορευτικός έστω και στην πλήρη εγκατάλειψη του.

Η χρήση μαλακών και πολυτελών υφών σε αντίθεση με σκληρά και άγρια υλικά, δηλώνουν την έννοια της φύλαξης του “πολύτιμου”, την προστασία του σε ότι αντιπροσωπεύει - σεβασμό, ευγένεια, ιερότητα, δέος - μεταφράζοντας το σε wearable art.

Το πλέγμα αλλοιώνεται στον χρόνο, όπως ο οικισμός, διατηρώντας την έννοια του ορίου.

Regal Boundary, 2019

W40xL60cm - chicken wire, velvet fabric, gold thread, silicone components, crystals

“Berengaria” Barracks: All that remains behind barbed wires, are abandoned buildings with asbestos roofs and wild vegetation, an introverted settlement, which remains forbidden, even in its utter abandonment.

The use of soft and luxurious textures, comes in complete contrast with rough and harsh materials, underlining the concept of “safe-keeping”, protecting anything it stands for - respect, civility, everything holy and awe inspiring - and translates it into wearable art.

The metallic mesh changes through time, just like the settlement, maintaining the sense of boundary.

Δημοσθένης Μιχαήλ

Ο Δημοσθένης Μ. είναι Κύπριος σχεδιαστής, με πτυχίο στα Graphics and Advertising.

Ο πειραματισμός με σκληρά, βιομηχανικά υλικά, τον ενέπνευσε να βγει από τα όρια του και να δημιουργήσει τολμηρά, μοναδικά κομμάτια μέσω της διαμόρφωσης των πρώτων υλών και μετασχηματίζοντας το αποτέλεσμα, μέσω της διεργασίας της δημιουργίας. Η δουλειά του είναι ασυνήθιστη και μη προσιτή για το ευρύ κοινό, λόγω της ερμηνείας αντίληψης μιας πραγματικότητας βίαιης, που αντικατοπτρίζεται στα έργα του.

Demosthenis Michael

Demosthenis M. is a Cypriot-born designer, with a degree in Graphics and Advertising.

His experimentation with rough, industrial materials inspires him to push beyond his limits and create bold, unique designs by manipulating raw materials and morphing each one during the creation process. His work is peculiar and avant-garde, due to his interpretation of a brutal reality, reflected in his pieces.

Berengaria, Queen of Loneliness, 2018 - 2019
200x180εκ. - λάδι σε καμβά

Το έργο μου, "Berengaria, Queen of Loneliness" δημιουργήθηκε στη Λειψία στο Baumwollspinnerei, ένα χώρο με μεγάλη ιστορία, όπου πολλές γενιές ανθρώπων δούλεψαν. Η ενέργεια του εργοστασίου δημιούργησε μέσα μου ένα αίσθημα μυστικότητας, "άβολης" ηρεμίας, μοναξιάς και ερήμωσης. Ήταν μια γλυκόπικρη συγκίνηση που με έκανε να σκεφτώ τη Βερεγγάρια.

Berengaria, Queen of Loneliness, 2018 - 2019
200x180cm - oil on canvas

My work, "Berengaria, Queen of Loneliness" was created in Leipzig in the Baumwollspinnerei. In a place that carries a long and vibrant history within it of many generations of workers. The vibes of this factory stirred a feeling of secrecy, uncomfortable quietness of solitude and desolation in me. It was a bittersweet emotion that made me think of Berengaria.

Πένυ Μονογιού

Η Κύπρια εικαστικός Πένυ Μονογιού (1989) σπούδασε ζωγραφική στην Σχολή Καλών Τεχνών Αθήνας (2007-2012). Τα έργα της παρουσιάστηκαν σε ατομικές και ομαδικές εκθέσεις στην Κύπρο, Γαλλία, Ελλάδα, Τουρκία, Γερμανία. Η τελευταία της συνεργασία ήταν αυτή με την Yoko Ono για το Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης της Λειψίας.

Penny Monogiou

Cypriot painter Penny Monogiou (1989) studied painting at the School of Fine Arts in Athens (2007-2013). Her work was presented in group and solo exhibitions in Cyprus, Greece, France, Germany, Istanbul. Most recent collaboration with artist Florian Huber in cooperation with Yoko Ono for the Museum of Fine Arts in Leipzig (MdbK).

**Imagining the footsteps of Berengaria of Navarre
in Nicosia, 2018 - 2019**
W75xH75cm - printed canvas

What street to take. Where to sit down. Where to look away. We all make decisions about where we go. There are many elements of influence on our movement, and they can be different for every individual. However, similar characteristics cannot go unnoticed. Nicosia is a split city for everyone, but everyone deals differently with Nicosia as a space to move in. We all imagine another space for us to be used.

Whether consciously or unconsciously, Berengaria had to make decisions about her movement. She did so within the context and restrictions of her time. Disconnecting her from her reality, we can imagine what her choices would be based on today. Having her taken out of the context of her time to a city about a thousand years later, how would Berengaria move around present day Nicosia?

In Cyprus, there is no one to look strange at you when you are driving alone. Everyone has their own car in Cyprus. For some, walking alone isn't the same path. It feels different, as there is the time for a closer look at things. For some, a car functions as a shield and its symbolism comes with prestige, status, and freedom. Berengaria was a distinguished woman, a foreigner, and the future wife of King Richard. Coming to another country as a stranger, she was at first received as the enemy. The liberation by her future husband made Cyprus to go from a country unwilling to receive her as a guest, to a country where she married and took the crown. Nowadays, would we ever see her walk in Nicosia?

Without the shield of a car, the comfort of a place can come with the recognition of things you know. It can lead one the way. Berengaria could look for certain landmarks similar to what she knows from 800 years ago. The sound of the church bells; the warmth of the stones; the smell of sand, certain plants, or food, or the smell. Or the smell of garbage and still water after a hot day. Maybe she would stroll along the walls of Nicosia. Even though there current look is from a later

architectural style, the fortress might occur to her as a promise of security . How would she feel once she sees that this safety symbol stops halfway through?

**Φαντάζοντας τα αποτυπώματα της Βερεγγάριας του
Ναβάρρε στην Λευκωσία, 2018 - 2019**
W75xH75cm - printed canvas

Ποιο δρόμο να ακολουθήσουμε. Που να καθίσουμε. Που να κατευθύνουμε (ή να αποτρέψουμε) το βλέμμα. Όλοι παίρνουμε αποφάσεις για το που θα κινηθούμε. Υπάρχουν πολλά στοιχεία επιρροών στις μετακινήσεις μας και όλα, πιθανώς, είναι διαφορετικά για το κάθε άτομο. Ωστόσο, όμοια χαρακτηριστικά δεν μπορούν να αγνοηθούν. Η Λευκωσία αποτελεί μια διαιρεμένη πόλη για όλους, αλλά ο καθένας χειρίζεται την Λευκωσία διαφορετικά, ως χώρος μέσα στον οποίο κινούμαστε. Όλοι φανταζόμαστε κάπως αλλιώς τον χώρο για να λειτουργήσουμε μέσα του ως χρήστες.

Είτε συνειδητά, είτε ασυνείδητα, η Βερεγγάρια έπρεπε να πάρει αποφάσεις για τον τρόπο κίνησης της. Και το εφάρμοσε στα γενικά πλαίσια και περιορισμούς της εποχής της. Διαχωρίζοντας την από την πραγματικότητα της, μπορούμε να φανταστούμε ποιες θα ήταν οι επιλογές της, βάσει των δεδομένων της εποχής που βρισκόμαστε τώρα. Με το να την απομακρύνουμε από το πλαίσιο της εποχής που έζησε και να την τοποθετήσουμε σε μια πόλη, περίπου χίλια χρόνια μετά, πως η Βερεγγάρια δυνατόν να κινούνταν στην σύγχρονη Λευκωσία;

Στην Κύπρο, δεν θα σας κοιτάξει κανείς περίεργα εάν οδηγείτε μόνοι σας στο αυτοκίνητο. Όλοι έχουν το δικό τους αμάξι στην Κύπρο. Για κάποιους, το να περπατούν μόνοι δεν αποτελεί το ίδιο. Αισθάνεται διαφορετικό, λες και υπάρχει ο χρόνος να κοιτάξεις πιο προσεκτικά τα πράγματα, το περιβάλλον γύρω σου. Για ορισμένους, ένα αυτοκίνητο λειτουργεί ως ασπίδα και ο συμβολισμός του συνοδεύεται από σεβασμό, κύρος και ελευθερία. Η Βερεγγάρια, ήταν μια διακεκριμένη γυναίκα, μια ξένη και η μελλοντική σύζυγος του βασιλιά Ριχάρδου Α'.

Το να προσέλθει σε μια άλλη χώρα ως τέτοια, πρώτιστα την καθιστούσε στο να την εκλάβουν ως εκθρό. Η απελευθέρωση της Κύπρου από τον μέλλοντα σύζυγο της, έκανε μια χώρα από απρόθυμη να την υποδεχθεί ως φιλοξενούμενη, σε μια χώρα όπου θα γινόταν σύζυγος και εστεμμένη βασίλισσα. Σήμερα, θα την βλέπαμε ποτέ να κινείται και να περιδιαβάζει στην Λευκωσία;

Χωρίς την ασπίδα ενός οχήματος, η άνεση μας στο να κινηθούμε σε έναν τόπο προκύπτει από την αναγνώριση αυτών των στοιχείων του περιβάλλοντος που ξέρουμε, που μας είναι οικεία. Μπορούν να μας δείξουν τον δρόμο. Η Βερεγγάρια θα μπορούσε να ψάχνει για συγκεκριμένα ορόσημα, όμοια με αυτά που γνώριζε οκτακόσια χρόνια πριν. Τον ήχο από καμπάνες εκκλησίας. Την ζεστασιά, το χρώμα και την αίσθηση της πέτρας. Την μυρωδιά της άμμου, συγκεκριμένων φυτών ή φαγητού. Ή την δυσωδιά των σκουπιδιών και του λιμνάζοντος νερού, μετά από μια ζεστή μέρα. Ίσως να έκανε μια βόλτα στα τείχη της Λευκωσίας. Παρόλο που η σημερινή όψη τους διαφέρει κατά πολύ και ανήκει σε μεταγενέστερο αρχιτεκτονικό ύφος, το φρούριο ίσως να της φάνταζε οικείο και να της προκαλούσε μια αίσθηση ασφάλειας. Πως θα ένιωθε όμως όταν αντιλαμβανόταν ότι, αυτό το σύμβολο ασφάλειας, διακόπτεται κάπου στην μέση;

Ίρις Νίμπερινγκ

Επικεφαλής Ερευνητικής Μελέτης (ανεξάρτητης από το Project):

Περιδιαβαίνοντας την διαιρεμένη Λευκωσία. Νεαροί κάτοικοι της πόλης βιώνουν τον νότιο χώρο της.

Ως φοιτήτρια Masters στην Ανθρώπινη Γεωγραφία, έχω διενεργήσει ερευνητική μελέτη του πως οι Ελλήνο-Κύπριοι νέοι βιώνουν τον αστικό χώρο. Αισθήσεις, αφηγήσεις ή (μη) οικειότητα με τοποθεσίες, μπορούν να επηρεάσουν το που κινείται κάποιος.

Ποιες θα ήταν οι αναφορές της Βερεγγάριας του Ναβάρρε στην Μεσαιωνική Λευκωσία, εάν τα μονοπάτια μας είχαν διασταυρωθεί και ήταν μια από τους συμμετέχοντες στην μελέτη μου, οκτακόσια χρόνια πριν;

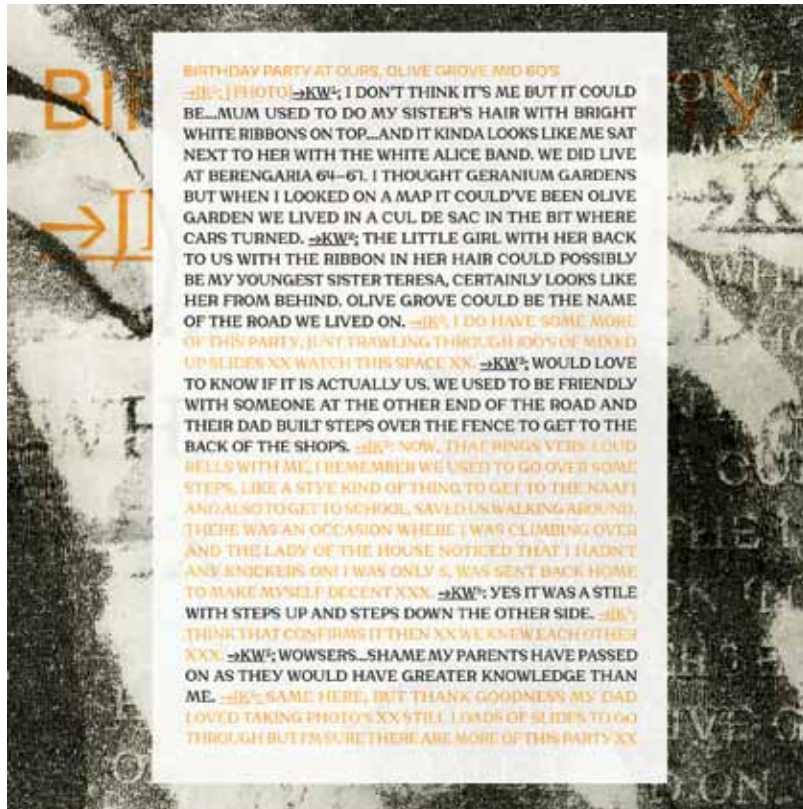
Iris Nibbering

Header research (independent from project):

Moving through divided Nicosia. Young city-dwellers experiencing its southern space.

As a Master's student in Human Geography, I have been doing research about how Greek-Cypriot youth experiences the urban space. Senses, narratives, or a (un)familiarity with places can influence where one goes to.

What would have been the references of Berengaria of Navarre in Medieval Nicosia if we had crossed paths and she was one of my respondents 800 years ago?"

Πάρτι Γενεθλίων, 2019

A3 risograph prints σε ανακυκλώσιμο χαρτί 120γρ.

Το έργο πραγματεύεται σχόλια από πρώην κάτοικους και φοιτητές του δημοτικού σχολείου (μέσα στη στρατιωτική βρετανική βάση) στον οικισμό Βερεγγάρεια στα Πολεμίδα Λεμεσού, που βρέθηκαν στα κοινωνικά μέσα ενημέρωσης. Το τελικό έργο αποτελείται από μία περιορισμένη σειρά A3 αφισών, που ασχολούνται με την έννοια της μνήμης, της αφήγησης και των διαγραμμένων διαλόγων.

Αναφορές:

1953, Robert Rauschenberg Erased de Kooning Drawing
2007, Experimental Jetset Blow-Up

Birthday Party, 2019

A3 risograph prints on 120g recycled paper

The project utilize commentary found on social media by ex-residences and attendants of the primary and elementary school of the Berengaria British military camp in Polemidia, Limassol. The final work consists of a limited run of A3 posters dealing with the notion of remembrance, unconstructed narratives and erased dialogues.

References:

1953, Robert Rauschenberg Erased de Kooning Drawing
2007, Experimental Jetset Blow-Up

Όμιρος Παναγίδης

Ο Όμιρος Παναγίδης είναι Λέκτορας στο τμήμα Πολυμέσων και Γραφικών Τεχνών του Τεχνολογικού Πανεπιστημίου Κύπρου και συντονιστής στο εργαστήριο Σημειωτικής και Οπτικής Επικοινωνίας. Είναι ιδρυτικό μέλος και αντιπρόεδρος της Ένωσης Γραφιστών και Εικονογράφων Κύπρου από το 2016. Η πρακτική και ερευνητική του δραστηριότητα περιστρέφεται γύρω από τη τέχνη του βιβλίου, τα ζίνες, τη τυπογραφία και την διατήρηση της Οπτικής επικοινωνίας στη Κύπρο μέσα από το Γραφιστικό Σχεδιασμό. [www.omirospanayides.com, www.owkzine.com]

Omiros Panayides

Omiros Panayides is Lecturer of Graphic Design at the School of Fine and Applied Arts at the Cyprus University of Technology and coordinator at the Semiotics and Visual Communication Lab. He is part of the founding members and vice-president of the Cyprus Association of Graphic Designers and Illustrators since 2016. His professional practice and academic research pivots around book arts, zines, typography and the preservation of Visual Communication in Cyprus through the Graphic Design of printed matter. [www.omirospanayides.com, www.owkzine.com]

Η Αναβίωση της Άνθισης και της Υποταγής, 2019
21x21x31εκ. - κεραμικό, σχέδιο στο χέρι σε λευκό πηλό

Πίσω από κάθε μεγάλη υποταγή κρύβεται μια λαμπρή ιστορία που κάποτε άνθιζε, ευημερούσε. Ή ίσως και όχι... Μια ιστορία έχει πάντα δυο όψεις ανεξαρτήτως αποτελέσματος. Ποια θα επιλέξει ο καθένας να θυμάται αυτό εναπόκειται στην κρίση του.

The Revival of Blooming and Abandonment, 2019
21x21x31 cm - ceramic, white clay hand drawn

Behind every abandonment and absolute submission lies a brilliant history path that once led to blossom and prosperity... or maybe not... A story has always two aspects of truth, regardless of the outcome... It is upto each one individual to decide which one to recall.

Σουζάνα Πετρή

Η Σουζάνα Πετρή γεννήθηκε στη Λευκωσία και αποφοίτησε από το Πανεπιστήμιο του Brighton της Αγγλίας, με ειδίκευση στην κεραμική και μεταλλουργία. Χρησιμοποιεί τον πηλό ως μέσο έκφρασης για να περάσει τα δικά της μηνύματα στον θεατή. Διατηρεί το εργαστήριο της στην οδό Ερμού 272Η στην Λευκωσία.

Souzana Petri

Souzana Petri was born in Nicosia, holds an undergraduate degree from The University of Brighton, UK in Ceramics and Metals. She uses clay as a way of expression so as to communicate her messages to the viewer. She runs her workshop in Ermou Street, Nicosia.

Πατέρας ο Ίσος, ο αδελφός έσπασε αχσιές,
θεοσεβούμενη και έμφορη η γιαγιά που πήρες το όνομα της,
κόρη στο μεσαίωνα, πώς να ήταν η μαμά;

Δεν ειπώθηκαν ποτέ για σένα,
ίσως και εσύ δεν έλεγες ποτέ.

Από έρωτα δεν δόθηκες αλλά από προσενιά
φρόνιμη και περιφρονημένη,
για σένα καθάρισε τη Νήσο απ' τον γόαρτη,

Άλανδρος ή Λέαινα, κουβαλούσε ένα σταυρό,
για σένα όμως δεν ήτανε παρών.

Μετουσίωσες το ανικανοποίητο σε αγάπη,
φροντίζοντας ενός Θεού παιδιά, όχι όμως τα δικά σου.

Αιώνες μετά κόσημα, ελκυστική έγινες για τους προδρόμους,
κατακτητές με βάσεις που περιχόριζαν στα βουνά και τα λιμένα
και ξανά εγκαταλείφθηκες σαν φάντασμα του Τσέρνομπελ,

ώσπου ξανά να εμφανιστείς,
ώσπου ξανά να φύγεις.

Φρόνιμη, 2019
κάρτες A5, χαρτί woodfree 250g

Φρόνιμη, 2019
A5 cards, woodfree paper 250g

Παναγιώτης Προεστός

Σπουδές Ψυχολογία, κρατικό πανεπιστήμιο Σόφιας, Βουλγαρία με μεταπτυχιακή εκπαίδευση στην Ψυχαναλυτική και Συνθετική Ψυχοθεραπεία. Εργασιακή εμπειρία περιλαμβάνει ψυχοθεραπευτικές υπηρεσίες για άτομα με ψυχοπαθολογία, αναπηρίες και προσωπική ανάπτυξη, σε ιδιωτικό και δημόσιο τομέα. Είναι μέλος της Κυπριακής Εταιρείας Συνθετικής Ψυχοθεραπείας, και Αντιπρόεδρος στο Παγκύπριο Σύλλογο Ψυχολόγων.

Panayiotis Proestos

Panayiotis holds a BSc in Psychology from St. Kliment Ordiski of the Sofia University with further studies at Masters level in Psychoanalytical and Integrative Psychotherapy. Experienced in psychotherapeutic services for personal development and for people with disabilities as well as psychopathology in adults in both private and public sector. He is currently the vice-president at the Pancyprian Association of Psychologists and also a member of the Cyprus Society of Psychotherapy Intergration.

Πατέρας ο "Σοφός", ο αδελφός έσπασε αλυσίδες,
θεοσεβούμενη και όμορφη η γιαγιά που πήρες το όνομα της,
κόρη στο μεσαίωνα, πώς να ήταν η μαμά;

Δεν ειπώθηκαν πορρά για σένα,
ίσως και εσύ δεν έλεγες πορρά.

Βερεγγάρια, 2019
40x52cm

Αυτό το έργο μιλά για την ιστορία της Βασίλισσας μέσα από στοιχεία ζωής που βρέθηκαν στα απομεινάρια του ξενοδοχείου Βερεγγάρια. Εδώ, η κληρονομιά από τα κάτω, οι αφανείς ήρωες και οι περίφημοι τουρίστες με τα συνθήματα γκράφιτι ανακτούν το χώρο. Οι λέξεις που αποδίδονται από τους τοίχους και τα πατώματα είναι ανατοποθετημένες και πλαισιώνονται ως ποίηση δίπλα από την πρώην πισίνα του ξενοδοχείου. Ο συνδυασμός των στοιχείων μας υπενθυμίζει τη δυστυχία της, που αποτελεί την κεντρική σκηνή μιας φιάστας αφιερωμένης στην υποβάθμιση.

Berengaria, 2019
40x52cm

This work tells the story of the Queen through elements of life found in leftovers at the Berengaria Hotel. Here, the heritage from below, the unsung heroes and infamous tourists with their graffiti slogans reclaim the space. Words appropriated from walls and floors are re-arranged and juxtaposed as poetry next to what seems to be her former bathing pool. The combination of elements remind us of her plight, forming the centre stage of a fiesta dedicated to degradation.

Χριστίνα Σκαρπάρη

Η Χριστίνα Σκαρπάρη είναι καλλιτέχνης και σχεδιάστρια, της οποίας η πρακτική υφαίνει αυτοβιογραφικές και συμμετοχικές παρατηρήσεις και καλύπτει μια σειρά μέσω της αφήγησης, της ποίησης, της φωτογραφίας, των ταινιών, των κοινωνικών και κοινοτικών έργων. Ενδιαφέρεται για τις διασταυρώσεις του σύγχρονου πολιτισμού και της κληρονομιάς και καταγράφει τους συνηθισμένους και ασυνήθιστους συλλογισμούς της καθημερινότητας.

Christinaskarpari.org

Christina Skarpari

Christina Skarpari is an artist and designer whose practice weaves autobiographical and participatory observations and spans a range of media including storytelling through poetry, photography, film, social and community-oriented works. She is interested in the intersections between contemporary culture and heritage and in capturing the ordinary and extraordinary reflections of the everyday.

Christinaskarpari.org

The Queen size Mattress - Φθαρμένη Αίγλη, 2019
Φωτογραφίες τυπωμένες σε καλλιτεχνικό χαρτί 102x82εκ.
Εγκατάσταση: vintage βαμβακερό ύφασμα, υαλοβάμβακας, κλωστές, οικολογική γούνα, πέρλες, κρεμαστάρια

Τα δύο τελευταία χρόνια ερευνώ τα παλιά στρώματα των κρεβατιών (υφάσματα, μοτίβα, πλέξη, υφή κτλ). Εθίστηκα στο να τα φωτογραφίζω καθώς τα έβρισκα φθαρμένα και παρατημένα μέσα στην πόλη. Εντυπωσιάστηκα σαν καλλιτέχνης και απογοητεύτηκα σαν άνθρωπος που ένα πρώην πολυτελές αγαθό είναι πλέον περιφρονημένο. Ένας παραλληλισμός τόσο παρόμοιος με τις ιστορίες της βασίλισσας, του ξενοδοχείου και του στρατοπέδου με το όνομα Βερεγγάρια.

The Queen size Mattress - Distressed Glamour, 2019
Photographs printed on art paper 102x82cm
Installation: vintage cotton fabric, polyester fiber padding, threads, fake fur, pearls, hangers

Researching old mattresses (their fabric, pattern, weave, texture etc), for the past 2 years, I got addicted in photographing them as they were distressed and abandoned around the city. This impressed me as an artist and disappointed me as a human being that an ex-luxurious item is now in defiance. A parallelism so similar to the stories of the Queen, the Hotel and the Camp under the name of Berengaria.

Τίτα Στυλιανού

Με ενδιαφέρει να εκφράζω τα συναισθήματα μου μέσα απο διάφορα καλλιτεχνικά μέσα- ζωγραφική, αντικείμενα και μοναδικά στο είδος τους ενδύματα. Το πιο συναρπαστικό και ενδιαφέρον μέρος του δημιουργικού ταξιδιού μου είναι η στιγμή που συλλαμβάνω την ιδέα μου και η δημιουργία της ιστορίας που θα καθορίσει την επικοινωνία της προς τα έξω.

Tita Stylianou

My interest lies in expressing emotions through different artistic mediums/disciplines-from paintings to objects and to one of a kind wearable garments.The most exciting and intriguing part of my creative journey is the moment that I capture the core of my concept and the story that will set it alive and be communicated.

Προσδοκίες Αναψυχής, 2019

Ελαιογραφία σε καμβά, 45x35εκ., 2019

Επιστολή σε χαρτί, 21.5x26.5 εκ., 1950

Το έργο "Προσδοκίες Αναψυχής" αποτελείται από δύο μέρη: μια ελαιογραφία του μπαρ του ξενοδοχείου Βερεγγάρια στην ακμή του και μια επιστολή από το 1950 η οποία αποστάλθηκε από έναν Αιγύπτιο επισκέπτη στον ιδιοκτήτη του ξενοδοχείου, κ. Κόκκαλο (στην επιστολή το όνομα εμφανίζεται λανθασμένα ως Cockinos), ζητώντας "δύο καλά μονόκλινα δωμάτια με ιδιωτικό μπάνιο για 6/8 εβδομάδες".

Το 1950, οι τουρίστες επένδυαν ένα σημαντικό μέρος του χρόνου και των χρημάτων τους για να διευθετήσουν το ταξίδι τους, και φυσικά να ονειρευτούν τις διακοπές τους. Εικόνες, όπως αυτή που αναπαράγεται στον πίνακα, βρίσκονταν σε τουριστικούς οδηγούς και καρτ ποστάλ και ήταν απαραίτητες στη διαδικασία της φαντασίωσης των διακοπών. Ο πίνακας αντιπροσωπεύει αυτά τα "βοηθήματα φαντασίας" και η επιστολή αντιπροσωπεύει τη διαδικασία προετοιμασίας.

Expectations of Leisure, 2019

Oil painting on canvas, 45x35 cm, 2019

Typed letter on paper, 21.5x26.5cm, 1950

"Expectations of Leisure" consists of two parts: an oil painting of the Berengaria Hotel bar as it was in its heyday and a letter from 1950 sent from a prospective Egyptian guest to the proprietor of the Hotel, Mr. Kokkalos (but misspelled "Cockinos" in the letter), requesting "two good single rooms with a private bath room for 6/8 weeks".

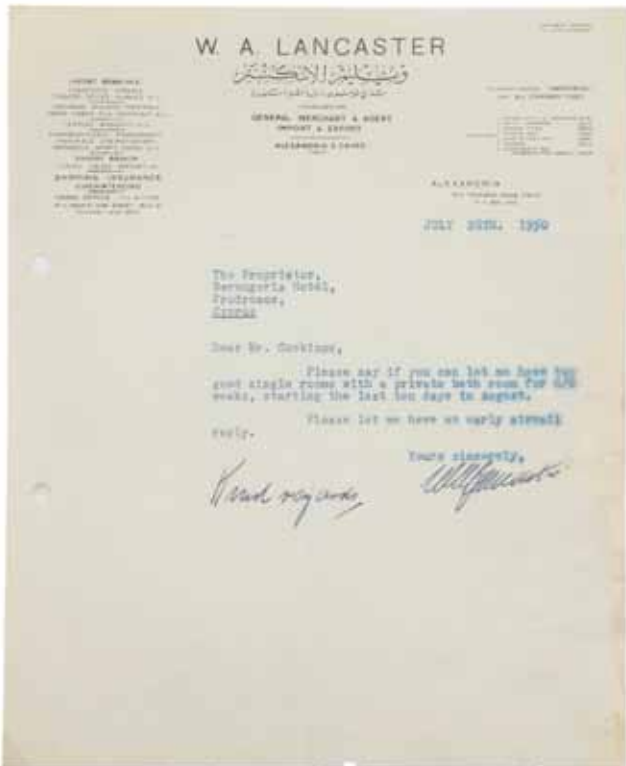
In 1950, prospective tourists invested a considerable amount of time and money when traveling, making travel and accommodation arrangements, and of course dreaming about their vacation. Visuals, like the image reproduced in the painting and found in tourist guides and postcards, were essential to the tourist imagination process. The painting represents these "imagination aids" and the letter represents the preparation process.

Θεοπίστη Στυλιανού-Λάμπερτ

Η Θεοπίστη Στυλιανού-Λάμπερτ είναι εικαστικός και συγγραφέας. Κατέχει ΜΑ σε Visual Studies από το University of Austin, Texas (USA) και διδακτορικό τίτλο από το University of Leicester (UK) με ειδίκευση στην μουσειολογία. Της έχουν απονεμηθεί διάφορα βραβεία και υποτροφίες, και έχει λάβει μέρος σε εκθέσεις στην Κύπρο και το εξωτερικό. Η Στυλιανού-Λάμπερτ είναι Αναπληρώτρια Καθηγήτρια στο Τμήμα Πολυμέσων και Γραφικών Τεχνών του Τεχνολογικού Πανεπιστημίου Κύπρου.

Ιστοσελίδα: www.theopististstylianoulambert.com

Theopisti Stylianou-Lambert

Theopisti Stylianou-Lambert is a visual artist and writer. She has an MA in Visual Studies from the University of Austin, Texas, USA and a PhD in Museum Studies from the University of Leicester, UK. She is the recipient of several fellowships and awards, and has participated in a number of solo and group shows in Cyprus and abroad. She is currently Associate Professor at the Department of Multimedia and Graphic Arts at the Cyprus University of Technology.

Website: www.theopististstylianoulambert.com

QUEin-QUEout, 2019

23x23x45εκ. - ανάμεικτα υλικά

Στα έργο του για το Berengaria Project προσεγγίζει ακριβώς αυτό που η ίδια η Βερεγγάρια «κουβαλά» ως προσωπικότητα, στις πλάτες της. Δηλαδή το δικό της «βάρος», μεταφρασμένο σε υλικά, τονίζοντας παράλληλα το μεγαλείο αλλά και την κατάληξη της.

QUEin-QUEout, 2019

23x23x45cm - mixed media

His work on the Berengaria Project emphasises exactly what Berengaria herself symbolises... carrying the heavy load of her personality. Her own “weight” is translated into material, while emphasizing her greatness and destiny.

Αντώνης Τζιαρρίδης

Ο Αντώνης Τζιαρρίδης είναι εικαστικός από την Λάρνακα, με σπουδές στη Ρώμη έχει παρουσιάσει δυο ατομικές εκθέσεις

- StoryBox 2013 - Γκαλερί Κυπριακή γωνία, Λάρνακα
- Tales of Snails 2017 - Κέντρο σύγχρονης Τέχνης Διάτοπος, Λευκωσία

και διαφορές σημαντικές ομαδικές εκθέσεις στο ενεργητικό του.

Μέσα από το έργο του, επιχειρεί να δώσει την αίσθηση μιας αφήγησης, μιας μικρής κλίμακας ιστοριών που είναι αποσπασματικές και ελλιπείς. Χρησιμοποιεί διάφορα υλικά όπως μπετόν, ρητίνες αλλά και αντικείμενα ευρήματα.

Antonis Tziarrides

Antonis is a visual artist who studied in Rome, he lives and works in Larnaca. He has presented two solo exhibitions

- Story Box 2013 at Κυπριακή Γωνία Gallery and
- Tails of Snails 2017 at the Centre of Contemporary Art Diatopos

as well as numerous participations in group exhibitions.

Through his work he attempts to communicate a narrative of small scale stories that are both fragmented and lacking. Materials employed are often concrete and resin with various salvaged objects.

In Limbo, 2019

190x120εκ. - ύφασμα, κέντημα, αλυσίδες

Η έμφυτη μας παρόρμηση είναι να “προχωράμε μπροστά”, αλλάζοντας τη παρούσα μας κατάσταση προς ένα “καλύτερο αύριο”. Η απόλυτη ανθρώπινη αναζήτηση είναι η επίτευξη της αφηρημένης έννοιας της “ευτυχίας” ή του “παραδείσου”. Η “in limbo” κατάσταση είναι όμως ακούσια. Είναι το να βρίσκεις τον εαυτό σου εκτός προσωπικού ελέγχου, σε μια επ’αορίστου παροδική επανάληψη όπου όλη η κίνηση πάντα επιστρέφει στο ίδιο σημείο εκκίνησης.

Αφιερωμένο στη γιαγιά μου, Μαρούλλα Κυριάκου, η οποία επαναλαμβανόμενα κεντούσε τις μαξιλαροθήκες αυτές, περιμένοντας ‘in limbo’ μια όμορφη και ευτυχισμένη ζωή.

In Limbo, 2019

190x120cm - fabric, embroidery, chains

We are inherently driven to ‘move forward’, to change our current situation towards a ‘better place’. The ultimate human strive is about reaching an abstract state of being, called ‘happiness’ or arriving in ‘heaven’. Yet, being ‘in Limbo’ is involuntary. It is finding one’s self beyond personal control, in an indefinitely transient repetition where all movement is always returning to the same point of departure.

Dedicated to my grandmother Maroulla Kyriakou, who while repetitively embroidering these pillowcases was waiting ‘in limbo’ for a beautiful and happy life.

Μαρία Τριλλίδου

Η Μαρία Τριλλίδου είναι εικαστικός που δουλεύει κυρίως με σχέδιο και μικτή τεχνική. Γεννήθηκε στη Λευκωσία, όπου ζει και εργάζεται. Οι αρχικές της σπουδές τέχνης στις καλές τέχνες ήταν στο The University of the Arts, στην Φιλαδέλφεια των Ηνωμένων Πολιτειών και στο School of Art and Design στη Βασιλεία της Ελβετίας. Πιο πρόσφατα συνεχίζει σπουδές στην Φυσικοπαθητική και Ενοποιητική Ιατρική, η οποία έχει επηρεάσει σε μεγάλο βαθμό την εικαστική εργασία της. Εκθέτει στην Κύπρο και στο εξωτερικό.

Maria Trillidou

Maria Trillidou is a visual artist working mainly with drawing and mixed materials. She was born in Nicosia, where she lives and works. Her early fine art studies were at The University of the Arts in Philadelphia, USA and The School of Art and Design in Basel, Switzerland. More recently she has been studying Naturopathic and Integrative medicine, which has greatly influenced her visual work. She has been exhibiting in Cyprus and abroad.

Η έκθεση διοργανώθηκε
από το ΦΧΨ Heritage Design
με την στήριξη των Πολιτιστικών Υπηρεσιών
του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού
και του Δήμου Λεμεσού.

Η έκδοση πραγματοποιήθηκε
με την ευκαιρία της έκθεσης:

**The Berengaria Project
on Subjection & Defiance
(Υποταγή & Περιφρόνηση)**

Επιμέλεια έκδοσης:

Γιάννα Τσολάκη

Φωτογράφιση έργων:

Μιχάλης Κυπριανού

Silvio Rusmigo (φωτογράφιση ενός έργου)

Σχεδιασμός καταλόγου:

Χρίστος Χριστοφίδης

Βοηθός Κειμένων / Μεταφράσεων:

Χριστιάνα Ιωάννου

Εκτύπωση καταλόγου:

Konos Press Ltd

**200 αντίτυπα καταλόγου
πωλούνται προς €10 έκαστο**

Ευχαριστίες για τους χώρους που φιλοξένησαν έργα
του πρότζεκτ κατά την διάρκεια του Καλοκαιριού 2019.
Στην Λευκωσία στο Nasty Cat - Annex, Artaldas - Concept
Experience, Ρω, καφενείο Πρόζακ, Βιβλιοπωλείο Moufflon,
Υφάσματα Ανδρέας Μιχαηλίδης και Καφενείο ο Πλάτανος.
Στην Λάρνακα στο Location A, Κλειδί - Jazz Cafe Bar,
Fatagusta Gallery, Κυπριακή Γωνιά, Μουσείο Πιερίδη
- Πολιτιστικό Ίδρυμα Τράπεζας Κύπρου και Παττίχειο Δημοτικό
Μουσείο Ιστορικού Αρχείου Λάρνακας.

Ένα μεγάλο ευχαριστώ στην ΆνναΜαρία Χαραλάμπους, για
την συνεχή στήριξη της προς εμάς, καθώς και την παραχώρηση
του Γκαράζ για την φωτογράφιση του πρότζεκτ. Την Αθηνά
Αντωνιάδου, Nasty Cat, σε διάφορες περιστάσεις όπου
χρειαστήκαμε το annex για σκοπούς του πρότζεκτ.

Στην κα Νάντια Αναξαγόρα, Προϊσταμένη Πολιτιστικών
Υπηρεσιών Δήμου Λεμεσού που πίστεψε στο πρότζεκτ. Στο
Κέντρο Τεχνών Λεμεσού - Αποθήκες Παπαδάκη για την
φιλοξενία της έκθεσης και την Καλλιτεχνική Διευθύντρια
κα Μαρίζα Παρτζίλη, της οποίας η συμβολή ήταν ότι
καλύτερο και κατ' επέκταση τον Δήμο Λεμεσού.

Στον Χρίστο Χριστοφίδη, τον γραφίστα του project, που
προσέφερε απλόχερα τις υπηρεσίες του.

Η συμβολή, στήριξη και συμβουλές της κας Ρουθ Κεκεσιάν
σε κάθε στάδιο του πρότζεκτ δεν μπορεί να εκφραστεί με λόγια.
Νιώθουμε τυχεροί που την έχουμε δίπλα μας.

Στην Χρυσταλλένη Λοϊζίδου, που ήταν η θετική φωνή από τις
αρχές του πρότζεκτ.

Στην Χριστιάνα Ιωάννου, η οποία εμφανίστηκε από το πουθενά
μία μέρα, όταν οι δυνάμεις μου, άρχισαν να εξασθενούν προς
το τέλος, με ένα σημειωματάριο, στρώθηκε στην δουλειά.
Οι δυσκολίες που είχα ν' αντιμετωπίσω απλοποιήθηκαν.

Το έντυπο και το υλικό σε αυτό αν χρειαστείτε να το αναπαράξετε
παρακαλώ να μας ενημερώσετε. Διατηρούμε όλα τα δικαιώματα.

Heritage Design